14/12/2019

Πανηγύρισε η Βατοπαιδινή Σκήτη του Αγ. Ανδρέα (Σεράϊ)

/ Αγιορείτικα

Την ετήσια εορτή του Αγίου ενδόξου Πρωτοκορυφαίου Αποστόλου Ανδρέου πανηγύρισε η Ιερά Βατοπαιδινή Κοινοβιακή Σκήτη του Αγίου Ανδρέου στο Άγιον Όρος, η επονομαζόμενη και Σεράϊ.

Στο πανηγυρικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Δικαίος της Σκήτης, προηγούμενος Εφραίμ. Τη κυριώνυμη ημέρα την πανηγυρική Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αρχιμανδρίτης Εφραίμ.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Σύντομο ιστορικό της Ιεράς Σκήτης του Αγίου Ανδρέα

Εἰς τὴν περίοπτον τοποθεσίαν, ὅπου σήμερον ἀνυμψώνονται τὰ ἐπιβλητικὰ κτίρια τῆς Ἱερᾶς Σκήτεως τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, εὑρίσκομεν ἤδη ἀπὸ τὸν δέκατον μ.Χ. αἰῶνα νὰ μνημονεύεται (εἰς τὸ πρῶτον Τυπικὸν τοῦ Ὄρους, τοῦ 971) μία Μονὴ «τοῦ Ξύστρη» ἢ «Ξèστου». Ὑπογραφαὶ τῶν κατὰ καιροὺς Ἡγουμένων τῆς Μονῆς μαρτυροῦν τὴν συνεχῆ λειτουργίαν της, μέχρι τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα, ὅταν κατεστράφη ἀπὸ πειρατάς.

Τῷ 1614, ὅμως, ἤδη ὑπῆρχε εἰς τὴν θέσιν τοῦ παλαιοῦ Μονυδρίου Κελλίον πλέον τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. Εἰς τοῦτο τὸ Κελλίον περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος ὁ ἐκ Κρήτης παραιτηθεὶς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀθανάσιος Πατελλάρος. Ἀνεκαίνισε τὸ Κελλίον καὶ τὸν ἐν αὐτῷ Ναόν. Ὕστερον μετέβη ὁ Ἀθανάσιος εἰς τὴν σημερινὴν Ῥουμανίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ἐκεῖ, εἰς τὸ Χάρκοβον τῆς σημερινῆς Οὐκρανίας ἐκοιμήθη, τῇ πέμπτῃ Ἀπριλίου τοῦ 1654, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη φυλάσσεται, καθήμενον, τὸ ἄφθαρτον σκῆνός του.

Τῷ 1768, ἕνας ἄλλος παραιτηθεὶς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ Σεραφεὶμ, ὁ β.΄, κατεδάφισε τὸ Κελλίον καὶ ἔκτισε καινούριον, νῦν ἀφιερωμένον καὶ εἰς τὸν Μέγαν Ἀντώνιον καὶ εἰς τὸν Ἀπλόστολο Ἀνδρέαν. Ὁ Σεραφείμ, ὡς Πατριάρχης εἶχε καθιερώσει τὴν Μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ὡς θρονικὴν ἑορτὴν τοῦ Πατριαρχεὶου, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Ὄρος, ἔκτισε Ναὸν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου, κατὰ μίμησιν (ἐν σμικρῷ!) τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Ὁ

ναὸς οὗτος καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ Καλλίου παρατηροῦνται μέχρι σήμερον ἀπεναντίας τοῦ μεγάλου Καθολικοῦ.

Εἰς τὸ Κελλὶον τοῦτο ἦλθεν τῷ 1777, ὁ πρώην Κορίνθου Μακάριος Νοταρᾶς, καὶ ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Μονῆς Διονυσίου τὸν νεόκουρον τότε Νάξιον Μοναχόν Νικόδημον. Εἶχαν γνωρισθῇ ἤδη εἰς τὴν νήσον Ὕδραν· νῦν δὲ παρέδωκε ὁ Ἅγιος Μακάριος εἰς τὸν Ὅσιον Νικόδημον πρὸς διόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν τὰ βιβλία, «Φιλοκαλίαν», «Εὐεργετινόν» καὶ «Περὶ Συνεχοῦς Μεταλήψεως». Ἔμειναν μαζὶ ἐδῶ περὶ τὰ δύο ἔτη γράφοντες καὶ ἐργαζόμενοι.

Τῷ 1841 παρέλαβον τὸ Κελλίον οἱ ῥῶσοι Μοναχοὶ Βησσαρίων καὶ Βαρσανούφιος, καὶ τῷ 1842 προστέθη εἰς τὴν συνοδείαν ὁ Ἱερομόναχος Θεοδώρητος. Τῷ δὲ 1849, μὲσιγίλλιον τοῦ τότε Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου Ϛ΄, μετετράπη τὸ Κελλίον εἰς «Κοινοβιακὴν Σκήτην», μὲ πρῶτον Δικαῖον τὸν Ἱερομόναχον πλέον Βησσαρίωνα. Τῷ 1856 ἡνώθη ἡ Σκήτη με τὸ γειτονικὸν Κελλίον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, καὶ τῷ 1867 ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ Κελλίου τούτου νέος εἰς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἔνθα ἐθησαυρίσθη τμῆμα τοῦ μετωπιαίου ᾽στοῦ τοῦ Ἁγίου. Τὸν μεγαλοπρεπέστατον τοῦτον ναὸν ἐνεκαινίασε τῷ 1900, ἐπὶ Δικαίου Ἰωσήφ, ἄλλος παραιτηθεὶς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἰωακεὶμ Γ΄.

Παρ᾽ὅλην τὴν ἐπιβλητικὴν, ὅμως, ἐξωτερικὴν λαμπρότητα τῆς νεοκτίστου Σκήτεως, ἡ ἔναρξις τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἡ ῾Ρωσσικὴ Ἐπανάστασις συντόμως ἔφεραν ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Μὲ τὰς στρατολογίας, τὴν μὴ δυνατότητα προσελεύσεως νέων δοκίμων ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν πλέον Ἕνωσιν καὶ τοὺς ἀναποφεύκτους θανάτους τῶν γερόντων Μοναχῶν ἤρχισε ἡ ἀδελφότης νὰ σβήνῃ. Τῷ 1958 μία μεγάλη πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσε τὴν δυτικὴν πτέρυγα τῆς Σκήτεως, καὶ τῷ 1971 ἐκοιμήθη ὁ τελευταῖος ἀδελφὸς τῆς παλαιᾶς συνοδείας, Μοναχὸς Σαμψών.

Τῷ 1992, μετὰ εἴκοσι χρόνια ἐγκαταλείψεως καὶ βαθμιαίας ἐρημώσεως, ἐγκατεστάθη καινούρια, ἑλληνόφωνος συνοδεία, καὶ τῷ 2001 προσετέθησαν ἀρκετοὶ νέοι Μοναχοί, μὲ Δικαῖον τὸν Προηγούμενον Ἐφραίμ.

